

[Valdemar Thomsen.]

slag tilsigtende gennem en Rentesaenkning at fremme Produktion, Beskæftigelse og Omsætning og at modvirke Prisstigning.

Hermed gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen."

Formanden: Der er nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget maa hævde, at den forhaandenværende Pengerigelighed er et solidt Grundlag for en dybtgaaende Rentesaenkning,

henstiller Tinget til Regeringen, at den snarest gennemfører et positivt Lovforslag tilsigtende gennem en Rentesaenkning at fremme Produktion, Beskæftigelse og Omsætning og at modvirke Prisstigning.

Hermed gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen."

Oluf Pedersen: Det er ganske naturligt, at et saa vanskeligt Problem som Spørgsmaalet om Renten kan resultere i en Debat og ogsaa en Debat, som paa mange Maader maa være ret uklar. Efter min personlige Opfattelse har Kreditor ikke noget Krav paa at faa Rente af Penge, som er laant ud, og det var jo ogsaa saadan, at Rente var forbudt i Moseloven. Dette kan dog naturligvis ikke opretholdes, fordi Skyldneren jo har opnaaet Mulighed for at faa et Udbytte. Det vil med andre Ord sige, at retsmoralsk set er der nogle, der har Pligt til at betale, medens der ikke er nogen Borger, som har retsmoralsk Krav paa at modtage Rente. Her er altsaa et Sted, hvor det offentlige kan sætte ind og sikre sig nogle Indtægter, som ikke bliver taget af Arbejdet, og som derfor ikke, saaledes som Skatter, vil skabe Arbejdsløshed og Fattigdom.

Helt galt er det, naar der skabes Værdier, som ikke er reelle, enten det saa sker ved offentlige Laan eller ved Monopoler, eller, hvad der er endnu værre, naar private faar Værdier i deres Besiddelse, som naturligt maatte være Fællesskabets, fordi disse Værdier er samfundsskabte. I saa Fald sker der det, at man kommer til at betale Rente af falsk Kapital, og nægtes kan det ikke, at det er utroligt store Beløb, Hundreder af Millioner Kroner, som Højfinanssen derved snyder det arbejdende Folk for. Det skaber saa igen en Trang, der giver øget Rente, og som ikke alene betyder, at man

skal svare Rente af urimelige Beløb, men ogsaa, at man kommer til at svare en langt større Procent, end rimeligt er.

Jeg mener, at der her er et Problem, som man til sin Tid er nødt til at løse, hvis man vil afskaffe den sociale Elendighed. Jeg synes, det er naturligt, at det siges her under denne Debat, selv om Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag næppe vil faa reel Betydning, bortset fra at vi spares for en Del Besvær med Rentebevillinger — i sin Tid skulde der jo endda kongelige Rentebevillinger til. Jeg mener, at Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag hverken vil give højere eller lavere Rente, og jeg skal derfor heller ikke gaa imod Lovforslaget, men blot sige, at det rører ved et Problem, som skal løses, men som ikke løses ved dette Forslag. Jeg mener i øvrigt ikke, man kan forlange, at Rigsdagen som saadan gennem Lovgivningen skal fastsætte Renten, gøre Renten højere eller lavere, og jeg kan derfor ikke slutte mig til den Dagsorden, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen.

Hassing-Jørgensen: Jeg har ikke nogen større Indvending at gøre mod det foreliggende Lovforslag, idet jeg ikke mener, at de Bestemmelser, det indeholder, vil faa synderlig praktisk Betydning, i hvert Fald ikke for de Udlaan, som foretages gennem de forskellige Arter af Pengeinstitutter. Kreditforeninger og Hypotekforeninger er udtrykkeligt undtaget i Lovforslaget, og Bestemmelserne vil næppe faa nogen Betydning for de Udlaan, der foretages mod Pant i fast Ejendom af Banker og Sparekasser for længere Perioder. Selv de dyreste Banklaan, de saakaldte Byggelaan, vil kunne falde inden for de Rammer, Loven angiver.

Der bliver egentlig kun tilbage een Kategori af Laan, som Gennemførelsen af Lovforslaget kan komme til at betyde noget for, og det er de Laan, som ydes paa Tredie- eller Fjerdeprioritet i de store Boligkomplekser, som vi har set opført, navnlig her i Hovedstaden, i de senere Aar. Disse Tredie- og Fjerdeprioritetslaan er og har altid været ret vanskelige at tilvejebringe. Paa den anden Side er de uomgængelig nødvendige til Gennemførelse af de store Byggeforetager. For dem vil jeg tænke mig, at Lovens Bestemmelser kan komme til at virke noget generende; jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Krag om, at Lovens Bestemmelser kan maaske efter Omstændigheder medføre, at vedkommende